

Osmanlı Dönemi. Basra Kanûnî Sultan Süleyman'ın 1534 yılında Bağdat'ı aldığı sırada Osmanlı idaresine girdi. Kanûnî Bağdat'ta iken Basra hâkimi olan Megâmisöğlü Râşid bizzat gelerek itaatini bildirdi; 1538'de de oğlu Mânî'i ve veziri Mîr Mehmed'i Edirne'de bulunan padişahla göndererek şehrin anahtarlarını teslim etti ve bağlılığını yeniledi. Kanûnî de kendisi adına hutbe okutulması ve sikke kestirilmesi şartıyla Basra şehri ve çevresini vilâyet adı altında Râşid'e iltizam* etti. Bu sırada Irak'taki Cezayir bölgesiyle Garrâf ve Huveyze'de yaşayan Arap kabile reisleri de padişahın hâkimiyetini tanıdılar. Hatta Katîf ve Bahreyn'den elçiler gelerek buradaki emîrlerin de Kanûnî'ye tâbi olduklarını bildirdiler. 1538'den itibaren Basra'da basılan paralar üzerinde Kanûnî'nin adı görülmektedir.

Râşid'in yerine geçen oğlu Mânî'in kısa bir müddet sonra yerini Benû Amman Şeyhi Yahyâ'ya terketmesi üzerine Şeyh Yahyâ Osmanlı yönetimine karşı tavır aldı. Osmanlılar'ın Fırat nehri üzerinde Zekiye bölgesini kontrol edebilecek stratejik önemi olan bir kale inşası için gönderdikleri Hürrem Bey'e karşı harekete geçen Şeyh Yahyâ mağlûp oldu ve Osmanlılar Basra'ya daha da yaklaştılar. Orta Irak'tan kaçan bazı kimse-lerin Şeyh Yahyâ'nın yanına sığınması ve bunların geri verilmesi talebinin reddedilmesi üzerine Osmanlı Devleti harekete geçti ve Bağdat Beylerbeyi Ayas Paşa Basra'nın alınmasına memur edildi. Ayas Paşa Musul sancak beyi Mehmed Bey'i 120 gemiyle Fırat üzerinden harekete geçirdi, kendisi de karadan hareket ederek müdafileri tesirsiz hale getirdi ve 26 Aralık 1545'te Basra'ya girdi. Ayas Paşa Basra'nın alınışında büyük yararlığı görülen Bilâl Mehmed Paşa'yı Basra muhafazlığında bırakarak Bağdat'a döndü. Başarısından dolayı yıllık geliri- ne 200.000 akçe zam yapıldığı gibi Bilâl Mehmed Paşa da 1 milyon akçe sâlyâ- ne* ile Basra'ya ilk beylerbeyi tayin edildi. 1555 yılında Amasya Muahdesi ile bu durum İran tarafından da kabul edilmiş ve böylece Basra'nın hukuken Osmanlı Devleti'ne bağlılığı kesinlik kazanmıştır. Ancak bölgede zaman zaman İran yanlısı aşiretlerce isyanlar çıkarılmışsa da bunlar Bağdat valileri tarafından bastırılmıştır.

Osmanlı yönetiminde Basra bazan Bağdat'a bağlanmış, bazan da **ocaklık*** veya mülkiyet şeklinde bir vilâyet olarak

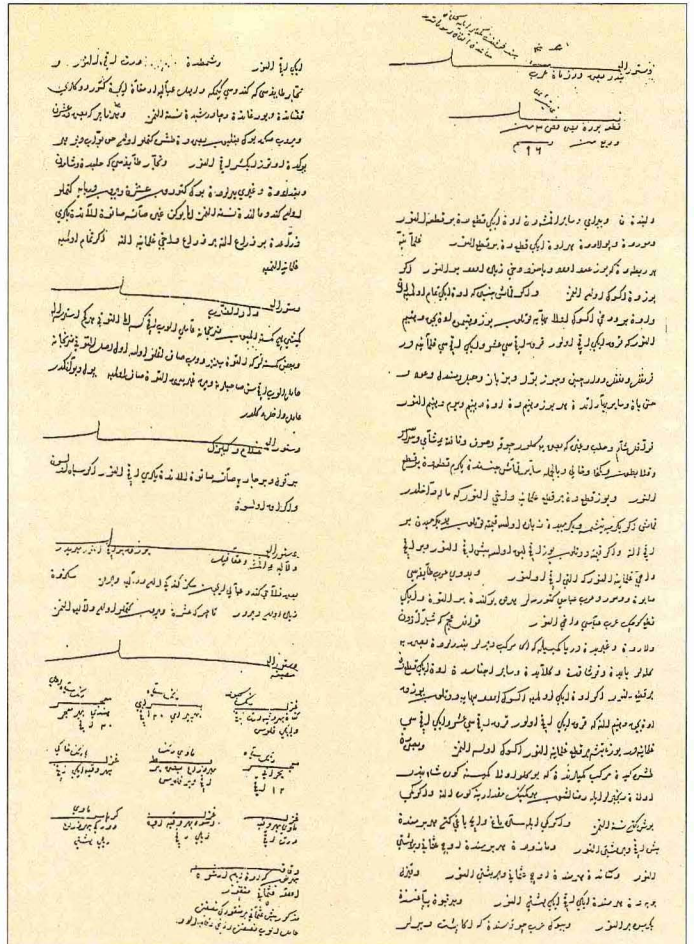
teşkilâtlandırılmıştır. Bu dönemlerde Basra beylerbeyileri Bağdat beylerbeyilerinin kumandası altında sefere katılmışlardır. XVI. yüzyıl sonuna kadar sâlyâneli bir beylerbeyilik şeklinde yönetilen Basra'ya tayin edilen beylerbeyiler arasında Kubad Paşa, Derviş Ali Paşa, Özdemiroğlu Osman Paşa, Mihaliçli Ahmed Paşa, Sinan Paşa ve Hadım Osman Paşa sayılabilir. Basra beylerbeyileri Arap kabileleriyle olan mücadele yüzünden görevlerinde uzun süre kalamamışlar, hatta bazan Basra'da muhasaraya bile mâruz kalmışlardır. Tavernier, şehrin yakınlara kadar sokulan Araplar'la hükümet makamları arasında zaman zaman yapılan anlaşmalara göre şehrin civarındaki sahraların Araplar'a, şehrin ise Türkler'e ait olduğunun kararlaştırıldığını belirtmektedir. Ancak bu tür anlaşmalar hiçbir zaman uygulanamamıştır.

Basra Osmanlı idaresine girdikten sonra yeniden teşkilâtlandırıldı. Nitekim Kanûnî dönemine ait olan ve muhtemelen beylerbeyiliğin ilk teşkilâtını gösteren 959 (1552) tarihli mufassal Basra vilâyeti *Tahrir Defteri*'ne göre Basra Gar-

râf, Zekiye, Şereş, Sadr Süveyb, Maharzî, Kapan ve Katîf livâlarıyla Şimâl, Cenûb, Aşşâr ve Kurna nahiyyelerinden meydana gelmekteydi. 1572 yılına ait bir ruûs* defterinde ise Garrâf, Hemmâr, Medine, Kurna, Rahmâniye, Zekiye, Fethiye, Sadr Süveyb, Turre-i Cezâyir, Zernuk, Ebû Ar-be, Ma'dan, Kin Kinbad, Vakı, Caruz, Taşköprü, Akçakale, Arca, Maharzî, Şerîr ve Remle adlarında yirmi bir sancağı olduğu görülmektedir.

Basra Osmanlı Devleti'ne bağlı müstakil bir eyalet olmakla birlikte zaman zaman yerli hânedanların eline geçmiş, bunlardan Efrâsiyâb ile oğlu Ali ve torunu Hüseyin paşalar zamanında hemen hemen bağımsız hale gelmiştir. IV. Murad devrinde (1623-1640) Bağdat'ın yeniden alınması ile buranın valileri Basra'da hüküm süren hânedanlarla mücadeleye giriştiler ve bunlardan Küçük Mûsâ Paşa 1645'te Basra'da Osmanlı nüfuzunu yeniden sağlamaya başardı. Aynı şekilde daha sonra Lahsâ Beylerbeyi Mehmed Paşa'nın şikâyeti üzerine Bağdat Valisi Murtaza Paşa hareket geçerek Hüseyin Paşa'yı mağlûp etti ve Basra'ya

952 (1545)
tarihli
Basra vilâyeti
kanunnâmesinden
iki sayfa
(BA, 7D,
nr. 282, s. 2-3)

girdi. Ancak Basra'yı Bağdat'a bağlamak arzusu halkın şikâyetine sebep olunca devletin muvafakatı ile Basra'nın idaresi tekrar Hüseyin Paşa'ya verildi. Bu olaydan cesaret alan Hüseyin Paşa Lahsâ beylerbeyini azledip burayı Basra'ya kattı, ancak devlet bunu kabul etmeyecek Bağdat Valisi Uzun İbrâhim Paşa'yı Hüseyin Paşa'nın üzerine gönderdi. Uzun İbrâhim Paşa, çevredeki aşiretlerin de yardımını sağlayan Hüseyin Paşa'ya karşı başarılı olamadıysa da Diyarbekir valisinin aracılığı ile Hüseyin Paşa'nın yılında 200 kese akçe vermesi, tüccarlardan gasbettiği malları iade etmesi, Basra'yı oğlu Efrâsiyâb'a bırakması ve Lahsâ beylerbeyiliğine tekrar Mehmed Paşa'nın getirilmesine şartıyla bir anlaşma yapıldı. Bu anlaşmaya rağmen Hüseyin Paşa'nın keyfî hareketlerine devam etmesi üzerine yerine kethüdâsı Yahyâ Ağa tayin edildi ve bunun uygulanması için de önemli bir kuvvetin başında Bağdat Valisi Kara Mustafa Paşa Hüseyin Paşa'nın üzerine gönderildi. Mustafa Paşa Hüseyin Paşa'yı mağlûp ederek Basra'nın idaresini Yahyâ Paşa'ya verdi ve kalenin muhafazasına da 1500 yeniçeri ile 3000 kadar yerli kul* u koydu. Kara Mustafa Paşa beylerbeyiliğin mîrî, vakıf, mülk ve mukâataaları ile şer'î ve örfî vergilerini tesbit ettirmiş ve bunu bir defter haline getirerek gelirle gider arasında bir denge kurmuştur. Bunun üzerine kendisine Basra eyaleti verilmiştir.

Bu dönemden itibaren Basra'da yirmi yıl kadar bir sükûnet hüküm sürmüştür. Ancak devletin batıda meşgul olduğu 1690 tarihinde, çıkan bir veba salgınından etkilenen ve Muntefik Şeyhi Mânî' ile daha sonra da Hüveyze Hanı Ferrecullah'ın yağmasına muvaz kalan Basra 1700 yılına kadar karışıklıklar içinde kaldı. Bu karışık durumdan faydalanan İranlılar 1696'da Basra'yı ele geçirdiler. Şehri geri almak ve bölgede devam eden karışık durumu kesin olarak ortadan kaldırmak isteyen devlet, Karlofça Antlaşması'ndan (1699) sonra Bağdat Valisi Daltaban Mustafa Paşa'yı bu işe memur etti. Mustafa Paşa Halep, Rakka, Sivas, Karaman, Birecik ve Amasya bölgelerinin kuvvetleriyle birlikte yola çıkarken ayrıca Birecik İskelesi'nden de önemli bir nehir donanması Basra'ya doğru harekete geçti. Bunun üzerine çevredeki kabile şeyhleri birer birer itaat arzettiller. İran'ın Basra muhafızı Dâvud Han da Basra'yı terketti. Hemedan fâtihisi olarak adlandırılan Hasan Paşa'nın valiliğe tayinine kadar Basra'da en önemli olay,

Muntefik Şeyhi Mânî'in oğlu Megâmis'in isyanıdır. Bu isyanın bastırılmasından sonra Basra valiliğine tayin edilen Hasan Paşa ve oğlu Ahmed Paşa zamanlarında Basra, Bağdat valiliğine ilâveten bunların kölelerinden bir mütesellim vasıtasıyla idare edilmiş, Ahmed Paşa'nın ölümünden (1747) 1831'de Bağdat Kölemen idaresinin çökmesine kadar da Bağdat'a bağlı kalmıştır. Şehir 1775-1779 yılları arasında Sâdık Han tarafından zaptedildiyse de tekrar geri alındı. Basra 1798'de Basra körfezine gelen Maskat sultanının donanması tarafından tehdit edildi. 1884'e kadar bazan vilâyet, bazan da mutasarrıflık şeklinde idare edilen Basra, bu tarihte merkez sancak dışında Muntefik, Amâre ve Necid sancaklarından oluşan bir vilâyet haline getirildi. 1896 yılında Jön Türkler'den Seyyid Tâlib Paşa'nın idaresi altına girdi. 1908'de II. Meşrutiyet'in ilânı ile birlikte şehirde siyasi ve kültürel gelişmeler hızlandı. Sosyal ve edebî cemiyetler kurularak sanat ve edebiyat alanlarında önemli faaliyetler gerçekleştirildi, bazı mahallî gazete ve dergiler yayımlandı. 1910'da İttihat ve Terakki Fırkası'nın iş başına geçmesi üzerine Seyyid Tâlib Paşa Basra'yı Osmanlı Devleti'nden koparmaya çalıştı. Ancak ordu kumandanı Ferid Bey ile Muntefik mutasarrıfı Bedî Nûri Bey'in öldürülmeleri üzerine (1914) karışıklığı önlemek için İstanbul'dan Süleyman Şefik Paşa gönderildi. Süleyman Şefik Paşa'nın başarı sağlayamaması üzerine yerine Subhi Paşa vali tayin edildi. Bu sırada I. Dünya Savaşı başladı. Basra bu son vali zamanında 22 Kasım 1914'te İngilizler tarafından işgal edildi. 1920'de İngilizler yönetimi yerli idareciler vasıtasıyla yürütmeye karar verdiklerinden Ahmed es-Sânî' valiliğe getirildi.

Osmanlı idaresinde Basra gerek ticaret gerekse ziraat bakımından oldukça hareketli bir şehir olmuştur. Şehrin Basra körfezi ve Şattûlarap yoluyla Akdeniz limanlarına ulaşan yolun üzerinde bulunması önemini ve nüfusunu daha da arttırmıştır. Nitekim 1563 yılında Basra'dan geçen Venedikli tüccar Caesar Frederick şehrin Hürmüz'le yapılan baharat ticaretinin merkezlerinden biri olduğunu ve bölgede mısır, pirinç ve hurma yetiştirildiğini bildirmektedir. 1552 tarihli *Basra Vilâyeti Kanunnâmesi*'nde Basra'ya getirilen kumaş, ibrişim, baharat, fındık, kuru üzüm vb. ticarî mallardan alınan gümrük resimleri ve bölgede yetiştirilen hurma, buğday, arpa

ve pirinçten alınan vergiler yer almak-tadır (BA, *Tapu-Tahrir*, nr. 282, s. 2-10). Aynı defterde Basra'nın çevresinde özellikle doğu ve güney yönünde 196 hurma bahçesinin bulunduğu, bunlardan yıllık toplam 16.345 batman hurma elde edildiği belirtilmektedir.

Basra ve Basra körfezi, baharat ticaret yolu üzerinde bulunmaları dolayısıyla Osmanlılar'la Portekizliler arasında uzun mücadelelere sahne olmuşlardır. Basra'nın Osmanlı idaresine girmesinden sonra belli bir istikrar kazandığı ve ticarî öneminin arttığı, özellikle mahallî idarecilerden Efrâsiyâb ve halefleri döneminde Hollandalı, İngiliz ve Hint tüccarlara verilen imtiyazlar sebebiyle buralarda depolar yapıldığı ve hanlar inşa edildiği görülmektedir. XVII. yüzyılda Basra'da uygulanan gümrük resmi % 5 idi. Buna ilâve olarak beylerbeyi için de ayrıca % 4 ödenmekte ve bu her yıl büyük meblâğlara ulaşmaktaydı. Daha sonra gümrük resmi Avrupalılar için % 3, diğer milletler için de % 7 olmuştur. Öte yandan XVIII. yüzyılda İstanbul, İzmir, Halep, Şam ve Mısır gibi şehirlerden buraya birçok tüccar gelmekte ve Avrupalı tüccarlarla alışveriş yapmakta, bazıları da mallarını Dicle yoluyla naklettirmektedirler.

Basra şehri 1552'de yapılan ilk *tahrir**e göre on biri kale içinde toplam yirmi mahalleden meydana gelmekteydi. Şehrin bu tarihteki nüfusu ise yaklaşık 15.000 civarında olup bunun 5000'i kale içinde yaşamaktaydı (BA, *Tapu-Tahrir*, nr. 282, s. 38-67). XVIII. yüzyılda Basra, beş kapısı bulunan bir surun içinde yetmiş mahalleden oluşan 40-50.000 nüfuslu bir şehir olarak görülmektedir. Bu yüzyılın başlarında Basra'ya gelen Niebuhr (ö. 1815), buranın eski önemini kaybettiğini, vaktiyle beylerbeyinin oturduğu Aşşâr Kanalı kenarında mütesellimin ikametgâhının yer aldığını ve kanalın iki tarafında da İngiliz ve Fransız tüccarlarının bürolarının bulunduğunu kaydetmektedir. Özellikle şehir Kâ'b ve Muntefik aşiretleriyle civar aşiretlerin tecavüz ve yağmasına mâruz kalmaktan dolayı pek gelişme imkânı bulamamış, bu aşiretlerin tüccar gemilerini vurmaları Basra'nın çöküşünü hızlandırmıştır. Nitekim XIX. yüzyılın ilk yarısında bu gerileme veba ve sıtma salgını dolayısıyla hızlanmış ve nüfus hayli azalmıştır. Bu devirde şehirde 600'ü kâgir ve kalanı "sarifa" denilen kuru hurma dallarından yapılmış 2000 ev ve 10.000 nüfus vardı.

Basra XIX. yüzyılın ikinci yarısında Süveyş Kanalı'nın açılması, körfez ticareti-

nin yeni şartlar altında gelişmesi ve özellikle Midhat Paşa'nın Bağdat valiliği döneminde (1869-1872) buralarda devlet nüfuzunun kuvvetlenmesiyle yeniden gelişme imkânı buldu. Midhat Paşa, valiliği döneminde Lahsâ ve Necid'de Osmanlı idaresini tekrar tesis ettiği gibi Basra'da bir kışla, hastahane, tersane gibi büyük binalarla beraber yeni bir mahalle kurdurdu. Ayrıca nehir üzerinde işlemekte olan İngiliz vapurlarına karşılık idâre-i Nehriyye ve Basra'dan İstanbul'a doğru vapurlar işletmek için Ummân-ı Osmânî adlı birer şirket kurdu. Yüzyılın sonlarında buraya gelen V. Cuinet Basra'nın nüfusunu 18.000 olarak göstermekte, *Kâmûsü'l-a'lâm*'da ise nüfusun 20.000 civarında olduğu kaydedilmektedir. Şehirde birçok cami, mescid, han ve mahzenle büyük bir çarşı bulunduğu, ayrıca 20 km. uzunluğunda bir surla çevrili olduğu, çevresinde hurmalık ve bahçelerin yer aldığı, hurmalarının ve güllerinin çok meşhur olduğu belirtilmektedir.

Osmanlılar döneminde şehir bir hayli imar edilmiştir. Hüseyin Paşa'nın burada yaptırdığı büyük cami XVIII. yüzyılda bile şehrin başlıca camii hüviyetini taşımaktaydı. Ancak XIX. yüzyılda Dâvud Paşa'nın kölelerinden mütesellim Aziz Ağa'nın inşa ettirdiği kâgîr cami bunu geçebilmiştir.

Basra şehrinin etrafında dışarıdan gelecek istilâlara karşı bir sur yaptırıldığı, bu surun kaleye açıldığı, kalenin çevresinde de bir hendek yer aldığı ve bunun nehir vasıtasıyla doldurulduğu belirtilmektedir. Basra'nın çevresinin kanallarla ve bataklıklarla çevrili olması zaman zaman veba, kolera ve sıtma salgınlarına mâruz kalmasına sebep olmuştur. Bu yüzden 1849 yılında şehrin Şattûlarap kenarına nakli için çalışmalar yapılmış, öte yandan Basra Tersanesi ıslah edilmiştir. Ayrıca Üskûdar'dan Konya ve Halep yolu ile Bağdat'a ve oradan da Basra körfezine kadar uzanan ünlü Bağdat demiryolu inşası için çalışmalar yürütülmüştür. Ancak Bağdat ile Basra arasındaki demiryolu 1914-1918 yılları arasında dar bir biçimde İngilizler tarafından yapılmış ve bu demiryolu bölgedeki ticaretin gelişmesinde önemli rol oynamıştır. Bu hat daha sonra yerini Türkiye'den gelip Musul'dan geçen normal genişlikteki demiryoluna bırakmıştır. I. Dünya Savaşı'nda İngilizler'in Irak'ı işgali ve 1920-1932 yılları arasındaki manda yönetimi sırasında Basra'nın daha modern bir yapıya kavuşması için bazı çalışmalar yapıldı. Şattûlarap'ın ağzında ihtiyaca cevap verecek bir liman inşa

edildi. Şehir ve civarı yeni yollar ve binalar yapılarak geliştirildi. Basra artan önemi sebebiyle Irak demiryollarının en güneyindeki istasyonu ve havayolu ulaşımının önemli merkezi haline geldi. Manda sonrasında Ebû'l-Hasib ve Kurna kazalarını içine alan bir livânın merkezi oldu ve gelişen ulaşım imkânlarıyla körfezde Irak'ın vazgeçilmez bir ihraç limanı olarak önem kazandı. 1948'de Zübeyr yakınlarında bir petrol sahasının bulunması Basra'nın gelişmesinde etkili oldu ve çıkarılan petrol 1951 yılında boru hatlarıyla Fav İskeleyi'ne ulaştırıldı. 1952'de de Müftiye'de küçük bir petrol rafinerisi kuruldu.

Bugünkü Basra şehri Aşşâr ve Ma'kıl adlı iki küçük kasaba ile Nehrûlaşşâr'ın çevresindeki bazı köylerden oluşmaktadır. Nüfusu 1985'te 616.700 idi.

Basra sekiz yıl süren İran-İrak savaşında (1980-1988) büyük ölçüde yıkılmışsa da kısa süre içinde yeniden onarılmıştır. Ancak şehir son Körfez bunalımı sırasında Amerika Birleşik Devletleri'nin liderliğinde Irak'a karşı savaşan müttefik kuvvetlerin ağır bombardımanı sonucu (17 Ocak – 28 Şubat 1991) tekrar yıkılmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

BA, *Tapu-Tahrir*, nr. 282, s. 1-76; BA, *TD*, nr. 1022, s. 1-2; BA, *KK*, Ruûs, nr. 225, s. 222-225; BA, *Meclis-i Vâlâ*, nr. 3864 (sene 1265); nr. 23.166 (sene 1281); BA, *İrâde-Dâhiliye*, nr. 10.434 (sene 1265); nr. 42.472 (sene 1287); BA, *Meclis-i Mahsur*, nr. 1444 (sene 1284); *Matrakçı Nasuh*, *Sefer-i Irâk*, s. 242; *Selânikî, Târih* (İpsirli), bk. İndeks; *Peçuyul İbrâhim, Târih*, I, 366 vd.; *Kâtib Çelebi, Cihannümâ*, s. 351; *Evliya Çelebi, Seyahatnâme*, I, 186; *Naîmâ, Târih*, VI, 116; *Nazmizâde Murtaza Efendi, Gülşen-i Hulefâ*, İstanbul 1143, vr. 64^a, 81^{a-b}, 94^a; *Silâhdar, Târih*, I, 15, 473 vd.; *Râşid, Târih*, I, 126 vd.; *İzzî, Târih*, İstanbul 1199, vr. 197^b; *Ahmed Hamdi, Üsûl-i Coğrafya-i Kebîr*, İstanbul 1292, s. 353; *Cevdet, Târih*, III, 282 vd.; J. B. Tavernier, *Les six Voyages en Turquie, en Perse et aux Indes*, Paris 1677, I, 218 vd.; C. Niebuhr, *Voyage en Arabie*, Amsterdam 1780, II, 172 vd.; *Kâmûsü'l-a'lâm*, II, 1314-1316; *Cuinet*, III, 258 vd.; R. Hakluyt, *Voyages*, London 1962, III, 203; *Abdürrezzâk el-Hasenî, el-'Irâk kıldîmen ve hadîşen*, Beyrut 1980, s. 172-187; *Cengiz Orhonlu*, "1559 Bahreyn Seferine Aid Bir Rapor", *TD*, sy. 22 (1968), s. 1-9; *Salih Özbaran*, "XVI. Yüzyılda Basra Körfezi Sahillerinde Osmanlılar, Basra Beylerbeyliğinin Kuruluşu", a.e., sy. 25 (1971), s. 51-72; *Yusuf Halaçoğlu*, "Midhat Paşa'nın Necid ve Havalisi ile İlgili Birkaç Lâyihası", *TED*, sy. 3 (1973), s. 149-176; *Abdülkadir Özcan*, "Daltaban Mustafa Paşa", a.e., sy. 13 (1987), s. 309-318; *R. Hartmann* — [B. Darkot — M. Tayyib Gökbilgin], "Basra", *İA*, II, 320-327; *S. H. Longrigg*, "Al-Basra", *EI²* (İng.), I, 1086-1087; *F. M. Donner*, "Başra", *EI²*, III, 851-855.

YUSUF HALAÇOĞLU

BASRA KÖRFEZİ

Arabistan yarımadasının doğusu ile İran'ın güneybatısı arasında kalan Hint Okyanusu'na bağlı körfez.

Yüzölçümü 240.000 km²'ye varan bu iç denizin Irak kıyılarında Şattûlarap'ın ağzından başlayarak Hürmüz Boğazı çıkışına kadar olan uzunluğu 975 km., eni ise 370 kilometredir. Araplar tarafından el-Halîc'ül-Arabî, İranlılar tarafından Halîc-i Fârisî ve bölgede bir dönem hâkimiyet kurmuş olan Osmanlılar tarafından da Basra körfezi olarak adlandırılmıştır. İstahri ve İbn Havkal gibi eski İslâm coğrafyacıları ise eserlerinde bu körfezi ve hatta Hint Okyanusu'nu Bahr-ı Fâris olarak göstermişlerdir. XVI. yüzyılın başlarında Basra ve Lahsâ'nın fethiyle Osmanlı Devleti sınırları içine giren körfezin batı kıyıları zamanla bazı idari değişikliklere uğramış ve I. Dünya Savaşı'na kadar Osmanlı hâkimiyetinde kalmıştır. Körfezin kıyılarında yer alan Fav, Basra, Küveyt, Katif, Uceyr, Bahreyn, Katar, Ebûzabî, Maskat, Benderabbas, Lince ve Büşehr gibi iskeleler tarihî liman ve kıyı şehirlerini oluşturmuştur.

İran sahilinin yüksek ve dağlık olmasına karşılık Arap sahilleri düz ve kumluktur. Uman ve İran kıyılarında birçok ada bulunur; körfezdeki en büyük ada topluluğu ise Bahreyn yöresindedir ve bugün Bahreyn Devleti'nin topraklarını oluşturur. Genel olarak körfezin derinliği İran'a yakın taraflarda 90 - 110 m. arasında imken Arap kıyılarında ortalama 35 m. civarındadır. Çevresinde sığ suların bulunduğu Bahreyn adası ile Suudi Arabistan kıyıları arasında, ayaklar üzerine oturtulan 22 km. uzunluğunda bir köprü inşa edilmiştir. Köprü'nün orta kısımlarında Bahreyn ile Suudi Arabistan'ın sınır girişleri ve gümrük kontrol merkezleri bulunur. Esasen sığ olan körfez bölgesinde Fırat, Dicle ve diğer nehirlerin taşıdıkları kum ve çamurlar da git-tikçe denizi doldurmakta ve özellikle kuzey kıyılar güneye doğru ilerlemektedir. Önceleri bu kıyıların çok daha yukarıda oldukları ve Fırat ile Dicle'nin ayrı yerlerden denize döküldükleri bilinmektedir. Başlıca tatlı su kaynakları Dicle, Fırat ve Kârûn'dur. Nehir sularının azlığı ve aşırı buharlaşma dolayısıyla körfezin suyu oldukça tuzludur. Balık çeşitleri pek bol olup özellikle "hamur" denilen balık hemen bütün sahil şeridinde avlanır. Daha önce balıkçılıkla inci ve sedef avcılığı